

miraš martinović

livada

R. M.

Hiljade godina.
S nje ni glasa.
A ni java.
Ništa na njoj.
Ništa u njoj.
Ni ispod nje.
Ni više nje.
Osim strepnje.
I pometnje.

Osim trava zaborava.

Nikdo do nje.
Dalj je.
Predalj.
Negdje bogu
Iza leđa.
U njoj Sunce zadocni
Hiljadu godina.

Ni pedalj je
Ne ognije.

Nikome se u nju
Neće.
Ona umlje.
I bezumlje.
Ona bogu
Trag zameće.

Ovdje —
Dolje.
Bog joj međa.

Ima tome.
Vjekovima.
Niko od nje.
Niko ka njoj.
Ni strmija.
Ni ravnija.
K njoj ni puta.
Ni prilaska.
(Gromovi je
Ne obišli).

(Neko od nas,
Jeste skaska).

Stoljećima putovali.
Njoj ni prišli.

Sad.
Moramo — toj livadi.
U dno samo.

vladimir f reinhofer

dve pesme

BARUTANA

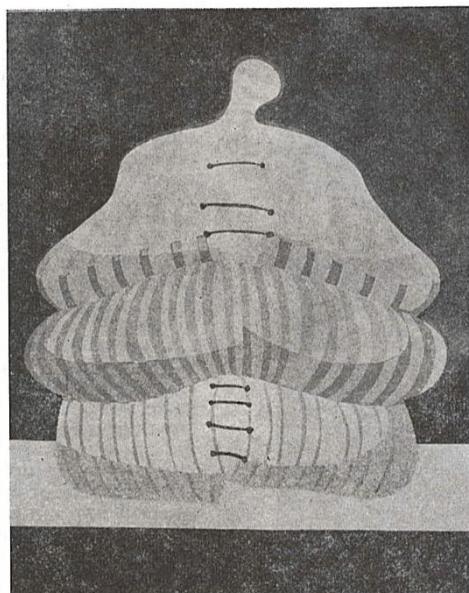
smrti moja ulagujem ti se svakodnevno
dodi meni da si račune podastremo
sve mi krivo što te nema
što drugima u pohode ideš
a mene kuryinski kroz prste propuštaš
što sam ti skrивio da me obilaziš
ne verujem u pakao jer da pakla ima
mene ne bi bilo
živ li sam mrtav li sam
sred razbojišta znam da jesam
a šta ču kome ikad znam da nemam okove
tijelo se batrga sred praznog trga
slobodno tijelo praznom trgu meta
u meni barutana kao mehana
čeka barutana gomilu blesana

TAKAV

O, daleko, nedokučivo Svjetlo
O, bliska smrti
Ne ćeš me takto lako strti
Do kraja se predajem zemnome kalu
Po bunjištu kopkam iz nosa izvlačim balu
Evo me zemnog i prizemnog ustoličenog u

Grotlo

Ko krtica na dan nenavikao
Krećem se po miraku kao po danu
Nikada nisam plakao
I volim svaku svoju manu
Nesavršen jesam to mi je prednost
Mrzim sve što smrdi na čednost
Čedan nisam to mi je drago
Ne bih se mijenjao ni za sve blago
Rima mi krunja duša sve crnja
Ni čovjelka ni konja u naselju trnja

stanimir rakić

tri pesme

LJUBAV

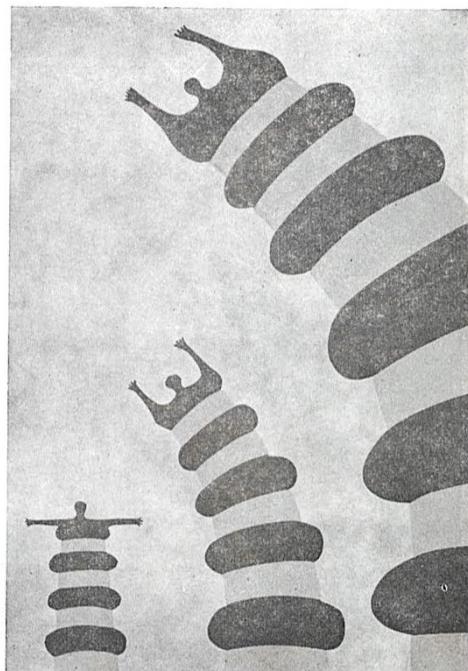
Ljubim ti iklike
i oči
i rumen do korena
Ljubim ti hemiju
u plućima
Tvoja i moja
sestre su
braća rođena
Na velki vekov
Amen.

MODRICA NEBA

Lišće pada
Ljudi pirolaze
O gde je modrica neba
U bučnom ekspresu
Čaj pijem
Ni na ličnu kartu ne ličim
Nedostaje mi
Modrica neba.

ZELENE CIPELE

Moje cipele u zeleno ofarbane
Gde se dedoše prljave čarape
Slovo držim
To je takto i takto
I nikako drukčije
Izdajnička mrlja
Po belom čaršavu pliva
Ogrešenje o bon-ton je očito
Svuda je mnogo toga cveća
Izgubiću se u džungli
Saksija i lijandera.

sa lovcima kružne zaboravi

U DUGOM LABIRINTU

Opsednut smrću
puž grobniču gradi.

Sam sebe saslušava
slepi čuvar sferičnog nebeskog oka.

U dugom labirintu
graditelja učika nedovršiva reč.

Opsednut smrću
puž u trvatu reka ponornica.

U grlu zvezdanog puža
zemlja se peni.

SA LOVCIMA

Pred zimski san
medvedi
u kamen utisnu oči.

Iz noći u noć
iskre se goleti
od zvezda padalica.

Tu postaviti zamke.

POREDIMO KAŽIČASE

Probudi se, pobratime,
iz oka mi reku ukradoše.

U procep je oboriše
snovima me vrtlog teši.

Poredimo kažičase
dok nas vreme obilazi.

Pusta ravan oklo bode
niz obraze kaplju ljudi.

MUKA S REČENICOM

1. Limiju srca u kažiprst
svedi sveži.

Ocu svoje majke
dugujem prvu sitost
i reč.

2. Šta sa ovom rečenicom.
Nazretti boju kreč.

Njena svežina je
u samoglasnicima.

Veština u pitanju.

Razvaljujem čeljusti
nemuštih oblika.

Od najlepših mesta
tražim zalud reč.

3. Treba ugušiti
glasove stare krvi.

Životinju gladnu
pripitomiti.

Od gorkog bilja
spraviti med.

Limiju srca
u pustoš tačke svesti.

Ne paziti na red.

4. Naivnost pokreta
nadigrana u zrnu.

Skliznula rečitost
smisla u svet.

Šta reći
zapaljenoj životinji.

U kapi zid.
U zraku led.

KRUŽNE ZABORAVI

1. Hartija tela. Nežnosti.
Olovne боли mesanice
čine me gušćim svetlijim
i ja plaćem.

2. Kanite vetrova soli krpa
kante prepune vruće magle
slogova nečitkih masti

iz kojih se cede
otpaci gradskog svetla
gde trave od žurbe ne rastu.

Zavitljana glava ne shvata.
Malalksalost mere ne seže.
Igru svežine u zrnce teži.

3. Treba odrediti brzinu
kojom ulazimo u novi smisao
u kažiprst materati
kružne zaboravi
pisati po vodi
čitkim linijama.

4. Noćas iklike niz asfalt
nove životinje

kako da se vratimo
svojim kućama
prste nišmo
u pustoš pripitomili

zrak noći je mali
za naša stopala.

5. Ovo što noćas
od mene osta
nije pesma mravica
nije mličkovo bogatstvo

pod jezikom gore
mesita svetila

košticu žedi
komim razgovetno.

